

L'adoració dels fans pel Rei no tenia límits. I el seu nom i sobretot la seva imatge eren un reclam per a multituds.

prés d'un tornado, el dia abans de la festa perquè el nen pogués oblidar la seva bicicleta: per això, va haver de trobar un regal alternatiu.

Dos dies més tard, Elvis ja baixava al soterrani de l'escola durant les pauses amb la seva nova guitarra, anava amunt i avall rascant i cantant cançons de la ràdio: *folk*, *country*, *blues*..., els ingredients bàsics del *rock'n'roll*. Els seus companys, però, en comptes d'animar-lo, li van tallar les cordes. Segurament no ho haurien fet si haguessin sabut la carrera musical que posaven en perill. Tot i així, la conversió d'Elvis en icona musical va començar poc després: el 1948 els Presley es van traslladar a Memphis, a tan sols seixanta milles, però que era un altre món. Quan tenia temps lliure, el seu fill voltava pel barri d'immigrants i per carrers plens de bars, sentia parlar italià, rus, *jiddisch*..., i escoltava molta música. No gaire lluny d'on vi-

via amb els seus pares hi havia la casa on la seva vida canviaria radicalment: a Union Avenue, 706.

Un tal Samuel Cornelius Phillips hi havia instal·lat un estudi de gravació amb la seva ajudant Marion Kreisker dos anys després de l'arribada dels Presley. En el Memphis Recording Service, Phillips hi gravava discos amb les estrelles del món del *rhythm and blues*. El negoci anava tirant, però Phillips tenia un problema que va verbalitzar en la que és potser la frase més polèmica de la història del *rock*: "Si pogués trobar un blanc que tingués el so i la marxa d'un negre, podria guanyar un milió de dòlars". Però només trobava negres. Fins al juny de 1953.

3,98 dòlars per la primera gravació (més impostos). Aquell estiu, el fill únic dels Presley, ros i amb la cara plena de grans –tenia 18 anys–, va assabentar-se de l'existència del

segell acabat de fundar per Phillips, Sun Records. Una tarda de diumenge el camioner Elvis Presley va presentar-se a l'estudi amb una guitarra sota el braç. Volia gravar un parell de cançons pagant-s'ho de la seva butxaca, això és el que va dir a Keisker i ja va poder posar-s'hi de seguida: per 3,98 dòlars més impostos ella li va deixar tocar l'èxit del pop "My Happiness" i la cançó sentimental "That's When Your Heartaches Begin". A continuació, el jove cantant es va emportar les gravacions a casa. Certament, ni tocava bé la guitarra ni sabia llegir partitures, però Keisker va fer el següent comentari: "Un bon cantant de balades".

El gener de 1954 Elvis ja tornava a ser davant del micròfon, aquesta vegada el director de l'estudi Sam Phillips era a la taula de mesclades. La sessió, de tota manera, devia ser tan insignificant que fins avui les grava-

cions continuen estant desaparegudes. El músic aficionat Presley, però, que ja portava les seves característiques patilles, va tenir una altra oportunitat: el 26 de juny Keisker li va trucar i li va preguntar si tenia temps. Elvis va passar-se tota la tarda provant el tema "Without You", i va tornar a fracassar. Malgrat tot, Phillips va passar el telèfon d'Elvis al guitarrista Scotty Moore, que buscava un cantant per a la seva banda.

La gran oportunitat. El 4 i el 5 de juliol el grup va assajar amb Elvis, i altra vegada les gravacions no eren espectaculars. Però el segon dia Elvis va agafar la guitarra i es va aplanar espontàniament el camí que el convertiria en una de les icones musicals del segle. "Quan vaig sentir l'Elvis per primer cop, vaig saber que amb el talent que tenia podria arribar molt i molt lluny", va dir Phillips dècades més tard en una entrevista. I així va ser: després que ell enviés la gravació d'Elvis de "That's All Right, Mama" al discjòquei Dewey Phillips i que aquest la posés en el seu programa de ràdio "Red Hot and Blue", l'emissora va quedar desbordada per les trucades: nombrosos adolescents volien saber qui cantava aquella cançó.

Una "personalitat sextraordinària". L'ascens d'Elvis ja no es podia parar. Només dos anys més tard, després que Phillips vengués el contracte amb el jove talent per 35.000 dòlars a la discogràfica RCA, el *rock'n'roll* havia esdevingut un gènere de culte juvenil i un negoci milionari; i Presley amb "Heartbreak Hotel" s'havia convertit en l'ídol d'una generació. Ara era el "Rei del rock'n'roll"; segons *Der Spiegel*, tenia "una personalitat sextraordinària".

Probablement, en la seva eclosió Elvis es va beneficiar d'una nova tècnica: Phillips feia passar les gravacions amb un petit desfasament de temps per dos magnetòfons i així aconseguia un lleu eco, l'anomenat *slapback*: la veu d'Elvis sonava ben bé com si vibrés d'emoció. En els anys següents el cantant va continuar utilitzant aquest efecte, menjant-se per exemple moltes síl·labes de "Blue Moon of Kentucky" tant com podia, en lloc de cantar-les

Cada disc que enregistrava Elvis era un èxit de vendes assegurat. Ací, en un estudi de gravació. Baix, en primer pla, amb el seu descobridor, Sam Phillips,

de manera normal. L'artista i el productor van imitar aquest eco sempre més, i va esdevenir un símbol del jove gènere del *rock'n'roll*.

Aleshores, la carrera d'Elvis ja no es podia frenar i als anys 60, després del servei militar, la va reprendre. Amb les seves aparicions amb roba ajustada en pel·lícules i programes televisius es va convertir en ídol i va aconseguir rècords de vendes. Quan molts anys més tard, aquell 16 d'agost de 1977, a 42 anys, es va desmaiar al lavabo i finalment, després d'anys de voracitat, addicció a les pastilles i depressions, va morir, va acabar una era musical única. Encara no se sabia, tanmateix, que havia començat

espontàniament un dilluns a la tarda a Memphis: les "Complete Sun Sessions" amb les primeres gravacions d'Elvis no van sortir a la llum fins després de la seva mort.

Peter Maxwell

© *Der Spiegel*

Traducció d'Arnau Figueras

Patrocinat per

Monestir romànic de Sant Llorenç del Munt.

DIPUTACIÓ DE BARCELONA

Paisatges de llegenda

Una ruta connecta els parcs del Montseny, Sant Llorenç del Munt i Montserrat en sis etapes.

Del bosc humit del parc del Montseny fins a les rocalloses imatges que amaguen la ufanosa vegetació del parc de Montserrat, passant per les rogenques estampes de Sant Llorenç del Munt, s'uneixen tres parcs naturals a través d'una ruta senyalitzada a l'entorn de Barcelona. Un recorregut per *Paisatges Barcelona* en contacte amb la terra i l'aigua, amb el vent a la cara i el sol a l'esquena, la ruta de 106 quilòmetres es pot fer còmodament en sis etapes, i permet descobrir camins que ens porten a la natura en estat pur, antigues masies i paisatges de llegenda i connectar amb els valors naturals i culturals de la zona.

El paratge canvia i modela una mirada nova i obre les portes a experiències úniques on l'espectacularitat de la flora i la fauna es combinen amb els vestigis del passat i amb l'acció de l'home encara evident. La ruta, com si es tractés d'una gran balconada, ofereix unes vistes esplèndides sobre la plana,

Barcelona i el Mediterrani, alhora que permet aprofundir en un retrobament amb el romànic, el Modernisme o les humils i imponents construccions de pedra seca. La pedra s'integra a la perfecció en un entorn on els productes de la terra i la gastronomia tradicional —regada amb vins de la D.O. Pla de Bages— uneixen el cos i l'esperit.

El pla de la Calma, Sant Miquel del Fai, el Castell de Gallifa, el poble de Mura amb els seus peculiars racons que esperen de ser descoberts, la Mola i les empremtes del romànic, el monestir de Montserrat i tot el que acompanya la muntanya sagrada, són alguns dels llocs emblemàtics que no es poden deixar de visitar en la Ruta dels 3 Monts. La rica oferta d'establiments hotelers, fondes, cases de turisme rural, i càmpings en harmonia amb el paisatge es complementa amb una interessant ruta termal amb balnearis històrics, pròxims a la zona.

Redacció

ETAPA 1: Montseny (nucli urbà) i Tagamanent (nucli urbà), per Sant Martí de Montseny - el Vilar - pla del Cafè - la Calma - l'Agustí - turó de Tagamanent - collet de la Creu de Can Coll - pla de les Coromines - el Folló. **Recorregut:** 22km. **Desnivell acumulat:** 1.384m (pujada: +672m; descens: -712m). **Temps estimat:** 7,5h.

ETAPA 2: Tagamanent (nucli urbà) i Sant Feliu de Codines (nucli urbà), per riu Congost - sot del Bac - la Trona - cingles de Bertí - Sant Miquel del Fai - Sant Martí - cim d'Àligues. **Recorregut:** 18km. **Desnivell acumulat:** 1.337m (pujada: +762m; descens: -575m). **Temps estimat:** 6,5h.

ETAPA 3: Sant Feliu de Codines (nucli urbà) i Sant Llorenç Savall (nucli urbà), per gorg Negre - Mare de Déu del Grau - castell de Gallifa - collet de Penjallpos - pla de les Forques - les Avenques - torrent del Burc. **Recorregut:** 14km. **Desnivell acumulat:** 829m (pujada: +453m; descens: -376m). **Temps estimat:** 3,5h.

ETAPA 4: Sant Llorenç Savall (nucli urbà) i Mura (nucli urbà), per vall d'Horta - el Marquet de les Roques - collet de Llor - coll d'Eres - la Mola - coll d'Eres - el Montcau - coll d'Estenalles - coll de Boix - turó dels Ducs - pla dels Codolosos. **Recorregut:** 24km. **Desnivell acumulat:** 1.228m (pujada: +639m; descens: -589m). **Temps estimat:** 7,25h.

ETAPA 5: Mura (nucli urbà) i Monistrol de Montserrat (nucli urbà), pel puig de la Balma - collet Roig - puig Andreu - coll de la Creu dels Aills - Matarrodona - coll de la Morella - Rellinars - Can Prat. **Recorregut:** 24km. **Desnivell acumulat:** 1.089m (pujada: +553m; descens: -536m). **Temps estimat:** 6,5h.

ETAPA 6: Monistrol de Montserrat (nucli urbà) i Monestir de Montserrat, per Can Basqueta - dreuera dels Tres Quarts - la Maçanera - pla de les Bruixes - coll de les Baranes - estació dels funiculars - esplanada del monestir de Montserrat. **Recorregut:** 3,5km. **Desnivell acumulat:** 617m (pujada: +577m; descens: -40m). **Temps estimat:** 1,5h.